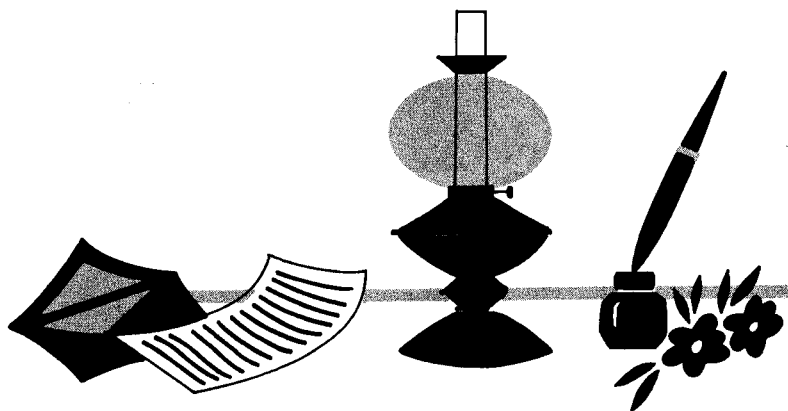

Petollisuus

Vanha tarina »lemmen marttyyris-
ta» julkaistaan tässä Reijo Frankin
jonkin verran uudistamassa asussa.
Sellaisena hän on myös levyttänyt
sen.

VANHA VALSSISÄVELMA

Sov. T.K.

1. Nyt o-tan ky - nän kä-tee - ni ja kir-joi - tan, ———
ken - kä-ra-jan vis - ka-sit mun pois, ———

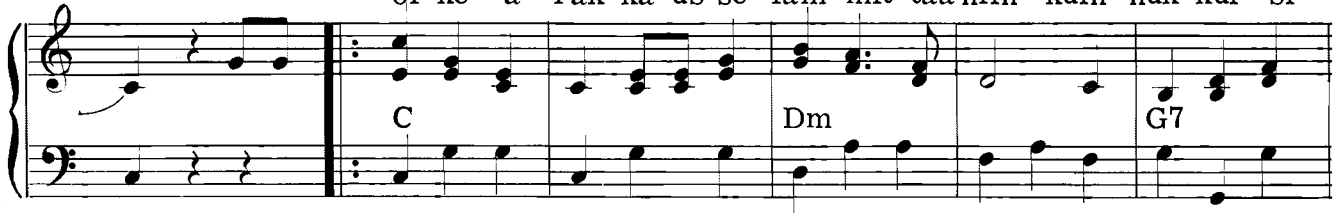
ett' e-ron teen ja poies läh - den ko-ko-naan. ——— Nyt e-nää
i-käänkuin ar - vo-ni ei mi - tään e-nää ois. ——— Mä o-len

en, sä tie-dät sen, mä tu-le luh - tii - si, mä o-len ¹lem - men
nyt jo sul-le vain kuin jo-ku vai - na - ja, jo-ka ei

mart-tyy - ri. ——— Kuin vanhan ²kos-kaan pa - la - ja. ———

© Musiikki Fazer, Helsinki, 1979

Sil-lä pe-tol -li - suus se on mun lemmel - le - ni kuin hyy - tä - vä
oi-ke - a rak-ka-us se läm-mit-tää niin kuin nuk-kui - si

1. syys-öi - nen hal - la, mut-ta 2. väl - ly - jen al - la.

2. Mä tiedän nyt jo, kuka sai sun lempesi,
sen sai tuo kaupungista tullut montttööri,
joka päiväkaudet kiikkuu tuolla tolmissa
ja kaikki langat justeeraa.
Vaan mikäs johto sinun luutihisi vie,
kun sinne iltaisin tuon montttööriin käy tie?
Mut'varo vaan, hän tolpastaan voi kerran keikahtaa,
ja katala on palkkansa.
Sillä petollisuus...

3. Varmasti viimeinen nyt kirjeeni on tää,
mun sydämeini on käynyt kylmäksi kuin jää
Nyt onnea et enää saa, kun minut hylkäsit,
vaikk' saisit maailman montttöörit.
Niin katoa unelma se, josta haaveilin,
kun pikilankaa tehdessäin sua aattelin.
Se menee pois kuin unta ois, se sanoo hyvästi.
Sä olit suurin petturi.
Sillä petollisuus...

